

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ของประชาชนต่อการกีฬาในฐานะที่เป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต และการดำเนินงานในองค์กรต่าง ๆ ของสังคม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่และพะเยา โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการเลือกแบบบังเอิญ แบ่งเป็นประชากรในภาครัฐ จำนวน 50 คน ภาคเอกชน จำนวน 50 คน และภาคประชาชน จำนวน 50 คน รวมทั้งสองจังหวัดเป็นจำนวน 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม การประยุกต์ประสบการณ์ทางการกีฬาในการดำเนินชีวิตและการพัฒนาองค์กร ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลทั่วไป การรับรู้คุณค่าของการกีฬาในฐานะที่เป็นประสบการณ์ต่อบุคคล และต่อองค์กรต่าง ๆ ของสังคม การวิเคราะห์ข้อมูลทำโดยนำข้อมูลที่ได้นำมาทำการวิเคราะห์หาความถี่ ร้อยละ ค่าอายุเฉลี่ย และทดสอบไค - สแควร์ หาความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับการรับรู้คุณค่าของการกีฬาในฐานะที่เป็นประสบการณ์ต่อบุคคลและต่อองค์กรต่าง ๆ ทางสังคม วิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. การรับรู้คุณค่าของการกีฬาในฐานะที่เป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตและการดำเนินงานในองค์กรต่าง ๆ ทางสังคม

- 1.1 การรับรู้คุณค่าของการกีฬาในฐานะที่เป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตกลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัด ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับใดระดับหนึ่งมาก่อน(ร้อยละ 53.3 , 57.3) และมีบางส่วนเคยนำประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานั้นมาใช้ในการดำเนินชีวิตและดำเนินงาน (ร้อยละ 30.7 , 30.3) และนำนักกีฬาที่ชนะหรือแพ้บางส่วนมาเป็นตัวอย่างเป็นการดำเนินชีวิต (ร้อยละ 42.7 , 45.3) ตามลำดับ และโดยส่วนรวมประชาชนแต่ละคนทั้งสองจังหวัดจะรับรู้คุณค่าของกีฬาที่เป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต รวมกันทุกด้าน เฉลี่ยร้อยละ 79.8 , 80.68 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้าน ปรากฏว่า ประชาชนรับรู้คุณค่า

กีฬาเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือให้โอกาสในการเข้าสังคม (ร้อยละ 91.3, 96.0) ให้คนมีระเบียบวินัย (ร้อยละ 90.0, 88.7) และให้รู้จักเอาชนะอุปสรรค (ร้อยละ 78.7, 79.3) และกีฬาเป็นแม่แบบของการทำงาน (ร้อยละ 58.3, 58.7)

1.2 การรับรู้คุณค่าของการเล่นกีฬาในฐานะที่เป็นประสบการณ์ในการพัฒนา องค์การ โดยส่วนรวมบุคคลในองค์กรต่าง ๆ ทั้งสองจังหวัด รับรู้คุณค่ากีฬาที่เป็นประสบการณ์ดำเนินงานในการพัฒนาองค์การ รวมกันทุกด้าน ร้อยละ 73.16, 77.33 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้าน ปรากฏว่า ประชาชนรับรู้คุณค่ากีฬาเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ กีฬาช่วยให้เรียนรู้การทำงานเป็นหมู่คณะ (ร้อยละ 89.3, 89.3) การเล่นกีฬาให้ชนะต้องร่วมมือกัน (ร้อยละ 88.8, 92.0) และ การร่วมมือกันเล่นกีฬาเหมือนการร่วมมือกันทำงาน (ร้อยละ 80.7, 86.0) , การวางตำแหน่งผู้เล่นเหมือนการแบ่งหน้าที่ในองค์กร (ร้อยละ 73.3, 79.3) การปรับปรุงกติกาการเล่นเหมือนการออกกฎหมาย (ร้อยละ 70.7, 70.0) การกำหนดกติกาการแข่งขันใหม่เหมือนการออกกฎหมายใหม่ (ร้อยละ 60.0, 64.0) และการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในการเล่นกีฬาเหมือนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในการทำงาน (ร้อยละ 49.3, 60.7) ตามลำดับ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทองค์กร กับการรับรู้คุณค่าของการเล่นกีฬาในฐานะที่เป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต และการดำเนินงานในองค์กรต่าง ๆ ทางสังคม พบว่า องค์กรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในทั้งสองจังหวัดไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้คุณค่าของการเล่นกีฬาในฐานะที่เป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต และการดำเนินงานในองค์กรต่าง ๆ ทางสังคม ยกเว้นในหัวข้อเรื่องการรับรู้ว่าคุณกีฬาสามารถสอนให้รู้จักการเผชิญอุปสรรค พบว่ามีความสัมพันธ์กัน กับองค์กรในจังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และในหัวข้อเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงกติกาการแข่งขันกีฬาเป็นระยะ ๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครอบคลุมความคิดในการเล่น ซึ่งเปรียบเสมือนการออกกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมความคิดนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กันกับองค์กรในจังหวัดพะเยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การรับรู้คุณค่าของการเล่นกีฬาในฐานะที่เป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตและการดำเนินงานในองค์กรต่าง ๆ ทางสังคม

1.1 การรับรู้คุณค่าของการเล่นกีฬาในฐานะที่เป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัด ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับใดระดับหนึ่งมาก่อน และมีบางส่วนเคยนำประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานั้นมาใช้ในการดำเนินชีวิตและดำเนินงาน และนำตัวอย่างนักกีฬามาเป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้โดยส่วนรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัด จะรับรู้คุณค่าของกีฬาที่เป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต รวมกันทุกด้าน อยู่ในระดับมาก และมากที่สุดตามลำดับ โดยด้านกีฬาให้โอกาสในการเข้าสังคม, กีฬาช่วยให้คนมีระเบียบวินัย อยู่ในระดับมากที่สุด และ กีฬาสอนให้รู้จักเผชิญอุปสรรค อยู่ในระดับมาก ส่วน กีฬาเป็นแม่แบบของการทำงานอยู่ในระดับน้อย ควรได้รับการส่งเสริม ซึ่งสามารถอภิปรายเป็นด้าน ๆ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัด ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามาก่อน และมีบางส่วนเคยนำประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานั้นมาใช้ในการดำเนินชีวิตและดำเนินงาน อาจเนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างรู้ถึงประโยชน์ของกีฬา จึงให้ความสนใจกีฬา และเล่นกีฬารวมทั้ง จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดใหญ่มีการพัฒนาทางสังคมสูงสุดในภูมิภาค โดยมีเทคโนโลยี มีความพร้อมในด้านกายภาพซึ่งรวมถึงมีสนามกีฬาที่ได้มาตรฐาน มีการแข่งขันกีฬาระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับนานาชาติ เป็นประจำ ส่วนจังหวัดพะเยา เป็นเมืองนำร่องเมืองนำอยู่ ที่มีความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน รวมทั้งความพร้อมในด้านสุขภาพ ซึ่งการที่ประชาชนจะมีสุขภาพดี ส่วนหนึ่งก็จากการส่งเสริมให้ประชาชนรู้ถึงประโยชน์ของกีฬา ให้ความสนใจกีฬา และเล่นกีฬา จากเหตุผลดังกล่าวอาจจะทำให้กลุ่มตัวอย่างได้พบเห็น และเกิดการกระตุ้นอยากเล่นกีฬา นำไปเป็นแบบอย่าง จึงส่งผลให้ประชาชนส่วนใหญ่เกิดความอยากเล่นกีฬา และเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา และเมื่อได้เล่นกีฬาแล้ว ไข่เพียงแต่ว่ากีฬาจะช่วยให้ร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพอนามัยที่ดีเท่านั้น แต่กีฬา ยังสร้างความสามัคคี ฝึกความมานะ อดทน ได้ (วิโรจน์ วงษ์ทน ,2532,หน้า 8) จากเหตุผลนี้ อาจจะทำให้กลุ่มตัวอย่างนำประสบการณ์ที่ได้จากการเข้าร่วมเล่นกีฬามาใช้ในชีวิตรประจำวันได้ แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่า มีกลุ่มตัวอย่างอีกส่วนหนึ่งที่ไม่นำกีฬามาใช้ในชีวิตรประจำวัน อาจจะเนื่องมาจาก จังหวัดเชียงใหม่ เป็นสังคมเมืองที่ต้องมีการแข่งขัน การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างรีบเร่ง การเล่นหรือดูกีฬาเป็นเพียงแค่การผ่อนคลาย / บันเทิงเท่านั้น ส่วนจังหวัดพะเยา เป็นสังคมเล็ก สังคมที่ยังไม่ค่อยมีการแข่งขันกันสูงมากนัก อยู่กันอย่างพึ่งพาอาศัยกันมีความรักสามัคคีกัน การแก่งแย่งมีน้อย ชีวิตดำเนินไปอย่างค่อนข้างเรียบง่าย สบาย ๆ การเล่นหรือดูกีฬา จึงอาจเป็นเพียงแค่การผ่อนคลาย / บันเทิงเท่านั้น ด้วยเหตุนี้กีฬาและนักกีฬาจึงมีบทบาทในการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัดน้อยได้

นอกจากนี้การที่ได้เห็นนักกีฬาแข่งขันกัน มีแพ้ – ชนะ บางคนสมหวัง บางคนผิดหวัง อาจทำให้ประชาชนเกิดกระบวนการรับรู้และเข้าใจถึงสาเหตุที่ทำให้นักกีฬาแพ้ หรือชนะ

แล้วก่อให้เกิดพฤติกรรมนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ แต่อย่างไรก็ตามการนำตัวอย่างนักกีฬา มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันนั้น พบว่านำมาเป็นตัวอย่างเพียงเล็กน้อย อาจเนื่องมาจากประชาชนส่วนใหญ่ที่ดูกีฬามักจะดูยามว่างจากการทำงานเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นการดูเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงาน จึงไม่ยักคิดถึงเรื่องงาน หรือเรื่องอื่น ๆ เน้นความบันเทิง ดูเพื่อความผ่อนคลายเท่านั้น หรือนอกจากนี้ประชาชนอาจจะดูกีฬาเพื่อเชียร์ทีมในใจที่ชื่นชอบ หรือเชียร์เพื่อนนักกีฬาคนไทยด้วยกันเท่านั้น ถ้าหากทีมที่ชื่นชอบชนะ หรือนักกีฬาไทยชนะ ก็คือความภูมิใจของประชาชนคนไทยด้วยกัน หรือความภูมิใจในหมู่คณะเดียวกัน ซึ่งเป็นหลักโครงสร้างทางสังคมด้านหนึ่งที่ว่าด้วยทฤษฎีสัญลักษณ์ คือการที่มนุษย์เรากันอยู่หรือดำรงชีวิตอยู่ในสังคม โดยมีสัญลักษณ์เป็นตัวกลางตัวเชื่อมทำให้ชีวิตดำรงอยู่ได้ สัญลักษณ์จะเป็นตัวระบุบ่งบอกว่าเราเป็นพวกเดียวกัน จากเหตุผลดังกล่าว อาจทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัดนำตัวอย่างนักกีฬา มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพียงเล็กน้อย

การรับรู้กีฬาช่วยให้โอกาสในการมีส่วนร่วมด้วยสังคม กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัดรับรู้คุณค่ากีฬาในด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด อาจเนื่องมาจาก กีฬามีทั้งเล่นคนเดียว และเล่นเป็นกลุ่ม เช่นการออกไปวิ่งจ็อกกิ้ง ซึ่งบางครั้งอาจไปวิ่งคนเดียวหรือไปเป็นกลุ่ม ส่วนใหญ่คือไปวิ่งในสวนสาธารณะ หรือสนามกีฬา ซึ่งในสนามกีฬานี้ ประชาชนที่ไปออกกำลังกายย่อมได้พบปะกับคนอื่นที่ไปออกกำลังกายเช่นกัน อาจได้มีการพูดคุย กลายเป็นมิตรภาพ ได้เพื่อนใหม่ ได้สังคมใหม่ ๆ ช่วยในการปรับตัวที่ดีในสังคม เพราะการเล่นกีฬาส่งเสริมให้มีการสมาคมกับบุคคลหลายวงการ (ป. มหาจันทร์ อ่างใน วิชาส ศรีพ่าย , 2534 , หน้า 8) จากเหตุผลดังกล่าว อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัดเกิดการรับรู้กีฬาในด้านให้โอกาสในการมีส่วนร่วมด้วยสังคม อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

การรับรู้กีฬาช่วยสร้างคนให้มีระเบียบวินัย กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัดรับรู้คุณค่ากีฬาในด้านนี้อยู่ในระดับมากที่สุด อาจเนื่องมาจาก กีฬาเป็นกิจกรรมที่มีการใช้กำลังของร่างกายมากหรือน้อยอย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็นไปตามแผน หรือข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อความสนุกสนานในยามว่าง (พจนานุกรมเว็บสเตอร์ อ่างใน เกศสุภรณ์ กิจเจริญวิศาล , 2532 , หน้า 7) จากความหมายของกีฬานี้ เมื่อประชาชนเล่นกีฬาแล้วอาจทำให้สามารถเรียนรู้ระเบียบแบบแผนการเล่นกีฬา และนำไปสู่การมีระเบียบวินัยในสังคมได้

การรับรู้กีฬาช่วยสอนให้รู้จักเผชิญอุปสรรค กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัดรับรู้คุณค่ากีฬาในด้านนี้อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก คำว่า “ กีฬา “ คือกิจกรรมยามว่าง ที่จะทำให้เกิดทักษะ ความชำนาญ ความแข็งแรง ความอดทน เอาชนะอุปสรรค (พาร์ค คัมมิ่ง อ่างใน เกศสุภรณ์ กิจเจริญวิศาล , 2532 , หน้า 7) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัด สามารถเรียนรู้ และเกิดการรับรู้จาก

การปฏิบัติการเล่นกีฬาด้วยตนเอง ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการรับรู้กีฬาที่สอนให้รู้จักเผชิญอุปสรรค

การรับรู้กีฬาด้านเป็นแม่แบบของความจริงจัง และชีวิตการทำงาน กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัดรับรู้อยู่ในระดับน้อย ควรได้รับการส่งเสริม อาจเนื่องมาจากความไม่เข้าใจในโครงสร้างที่อยู่ภายในของกีฬาเช่น กฎระเบียบ วินัย ศิลธรรม ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เชื่อว่าเป็นคุณลักษณะในการทำงานในองค์กรเช่นกัน (Gehlen อ้างใน Gunther, 1981, 369-380)

1.2 การรับรู้คุณค่าของการกีฬาในฐานะที่เป็นประสบการณ์ในการพัฒนา องค์กร

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองจังหวัด โดยส่วนรวมบุคลากรในองค์กรต่าง ๆ รับรู้คุณค่ากีฬาที่เป็นประสบการณ์ในการพัฒนาองค์กร รวมกันทุกด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการรับรู้ในด้านกีฬาช่วยให้เรียนรู้การทำงานเป็นหมู่คณะ การเล่นกีฬาให้ชนะต้องร่วมมือกัน และ การร่วมมือกันเล่นกีฬาเหมือนการร่วมมือกันทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการรับรู้ในด้านการวางตำแหน่งผู้เล่นเหมือนการแบ่งหน้าที่ในองค์กร , การปรับปรุงกติกาการเล่นกีฬาเหมือนการออกกฎหมายในสังคม อยู่ในระดับมาก และการรับรู้ในด้านการกำหนดกติกาการแข่งขันใหม่เหมือนการออกกฎหมายใหม่ อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ส่วนการรับรู้ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในการเล่นกีฬาเหมือนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในการทำงาน อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลางในกลุ่มตัวอย่างจังหวัดพะเยา แต่ควรได้รับการส่งเสริมในกลุ่มตัวอย่างจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งสามารถอภิปรายเป็นด้าน ๆ ดังนี้

การรับรู้กีฬาด้านช่วยให้เรียนรู้การทำงานเป็นหมู่คณะ การเล่นกีฬาให้ชนะต้องร่วมมือกัน และ การร่วมมือกันเล่นกีฬาเหมือนการร่วมมือกันทำงาน ประชาชนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ทั้งสองจังหวัด ส่วนใหญ่รับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด อาจเนื่องมาจาก การเล่นกีฬาต้องเล่นกันเป็นทีม ภายใต้กีฬาที่มีการแข่งขันนั้นแฝงไปด้วยกระบวนการในการทำงานของสมาชิกในทีมที่ต้องมีการแบ่งความรับผิดชอบ ทุกคนในทีมต้องทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด เพื่อให้ทีมได้รับชัยชนะ ขณะเดียวกันแม้ว่าสมาชิกในทีมจะทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุดแล้ว แต่หากขาดการประสานงาน ร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในทีม ทีมคงไม่สามารถได้รับชัยชนะได้ เช่นเดียวกับการทำงานร่วมกันในองค์กรที่ต้องมีการร่วมมือร่วมใจกันงานจึงจะสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายได้ อรุณรักธรรม (อ้างใน สุนันทา เลานันท์ หน้า 60, 2531) กล่าวว่าคุณลักษณะของแนวความคิดของการพัฒนาองค์กรคือการพยายามส่งเสริมให้องค์กรเปลี่ยนแปลง โดยมุ่งช่วยเหลือให้แต่ละคนมีการปฏิบัติต่อกันอย่างมีประสิทธิภาพ และยิ่งกว่านั้นการพัฒนาองค์กรยังมีความหวังต่อไปอีกว่า ผู้รับผิดชอบขององค์กรเหล่านี้จะสามารถมีพลังอันจะเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงตามแผนอย่างมีระบบที่น่าจะมั่นใจได้ พลังนั้นคือ “พลังของกลุ่ม” จากเหตุผลดังกล่าว อาจ จะส่งผลให้

ประชาชนทั้ง 3 องค์กรในทั้งสองจังหวัด เกิดการรับรู้ในด้าน กีฬาช่วยให้เรียนรู้การทำงานเป็นหมู่คณะ, การเล่นเกมกีฬาให้ชนะต้องร่วมมือกัน และ การร่วมมือกันเล่นเกมกีฬาเหมือนการร่วมมือกันทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด

การรับรู้กีฬา ด้านช่วยการวางตำแหน่งผู้เล่นเหมือนการแบ่งหน้าที่ในองค์กร กลุ่มตัวอย่างทั้งภาครัฐ ,ภาคเอกชนเอกชน และภาคประชาชน ทั้งสองจังหวัด ส่วนใหญ่รับรู้ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก ในสนามของการแข่งขันกีฬา จะมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบและตำแหน่งต่าง ๆ ตามความชำนาญและคุณสมบัติพิเศษเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลด้วย เช่น ขนาดความเร็ว กำลัง แขน ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่พบในสนามของการแข่งขันกีฬา ถ้ามองให้ดีแล้วก็คือองค์ประกอบของระบบบริหารจัดการแบบอเมริกันนั่นเอง เช่น Management By Objective (เพื่อชัยชนะ) Reward / Punishment System (กตিকাและการลงโทษ) Expert System (การแบ่งหน้าที่ตามความชำนาญ) และ Information Technology (ปัญญาวัฒน์ อภิรัตน์วงศ์ , 2543, หน้า 53) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนรู้ และเกิดการรับรู้จากการปฏิบัติลงเล่นเกมกีฬาด้วยตนเอง ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกิดการรับรู้กีฬา ด้านการวางตำแหน่งผู้เล่นเหมือนการแบ่งหน้าที่ในองค์กร

การรับรู้กีฬา ด้านการปรับปรุงกติกาการเล่นกีฬาเหมือนการออกกฎหมายในสังคม ประชาชนทั้งภาครัฐ , ภาคเอกชน และภาคประชาชน ทั้งสองจังหวัด ส่วนใหญ่รับรู้ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก กติกาที่คอยควบคุมการเล่นกีฬาในแต่ละประเภทกีฬานั้น ถูกกำหนดมาเพื่อควบคุมให้การเล่นกีฬาเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม และป้องกันการบาดเจ็บขณะเล่น หากผู้ใดฝ่าฝืนกติกาการแข่งขัน ก็จะถูกทำโทษปรับให้แพ้หรือไล่ออกจากการแข่งขัน ประสบการณ์การเรียนรู้จากกติกาการแข่งขันนี้ อาจจะถูกถ่ายโยงมาสู่การดำเนินชีวิตในสังคมที่ต้องมีกฎระเบียบข้อบังคับ กฎหมายเพื่อให้สังคมอยู่อย่างสงบสุข หากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ทำตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้ก็จะถูกลงโทษได้เช่นเดียวกันจากเหตุผลนี้ กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีประสบการณ์การเรียนรู้ และ เข้าใจ ยอมรับกติกาในการแข่งขันกีฬา จึงเกิดการรับรู้ว่าการปรับปรุงกติกาการเล่นกีฬาเหมือนการออกกฎหมายในสังคมอยู่ในระดับมาก

การรับรู้กีฬา ด้านการกำหนดกติกาการแข่งขันใหม่เหมือนการออกกฎหมายใหม่ ประชาชนทั้งภาครัฐ ,ภาคเอกชน และภาคประชาชนทั้งสองจังหวัด รับรู้อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก ในการแข่งขันกีฬาบางครั้งจะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงกำหนดกติกาใหม่เพื่อให้การแข่งขันดำเนินไปได้อย่างสนุกตามความเป็นจริง จนได้ฝ่าย แพ้ - ชนะ และให้ทันต่อความคิดใหม่ ๆ ซึ่งประชาชนที่เข้าร่วมการแข่งขันเอง หรือเป็นผู้ชมจะสามารถรับรู้ และ รู้สึกได้ถึงเกมการแข่งขันที่ลื่นไหล สนุกชวนติดตามมากขึ้น เช่นเดียวกับการออกกฎหมายใหม่ ให้ครอบคลุมกับความคิดใหม่ ๆ เพื่อให้สังคมอยู่อย่างสงบสุขนั่นเอง เมื่อพิจารณาจะเห็นได้ว่าการกำหนดกติกา

การแข่งขันใหม่เหมือนกับการออกกฎหมายใหม่ในสังคมนั่นเอง จากเหตุผลดังกล่าวนี้ กลุ่มตัวอย่าง อาจเกิดการเรียนรู้และเกิดการถ่ายโยงประสบการณ์จากกติกาการแข่งขันกีฬาสู่การเข้าใจ กฎหมายใหม่ ๆ ที่ออกมาในสังคมได้ จึงส่งผลให้การรับรู้ด้านการกำหนดกติกาการแข่งขันใหม่ เหมือนการออกกฎหมายใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง การรับรู้กีฬาด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในการเล่นกีฬาเหมือนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในการทำงาน อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลางในจังหวัด พะเยา แต่อยู่ในระดับควรได้รับการส่งเสริมในจังหวัดเชียงใหม่ อาจเนื่องมาจากจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นเมืองใหญ่ เป็นสังคมเมืองที่ต้องมีการแข่งขันเพื่อความอยู่รอด จากเหตุผลนี้ อาจจะทำให้ ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ไม่ค่อยได้ให้ความสนใจกีฬาในแง่ของการวางแผนการเล่นมากกว่า เพื่อความบันเทิงเท่านั้น ส่วนจังหวัดพะเยาเป็นสังคมเล็ก ที่ดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย การแก่งแย่งกัน มีน้อย คนมีเวลาได้ทบทวนประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ได้มากกว่าสังคมเมืองใหญ่เช่นจังหวัด เชียงใหม่ โดยเฉพาะในด้านกีฬา ซึ่งสังคมส่วนใหญ่มองว่ากีฬาเป็นกิจกรรมเพื่อการพักผ่อน หย่อนใจ ชั่วครู่ชั่วยามเท่านั้น ซึ่งคนจังหวัดพะเยามีเวลาได้ทบทวนสิ่งต่าง ๆ มาก จึงอาจทำให้ทบทวน และเข้าใจคุณค่าของการกีฬามากกว่าเพื่อความบันเทิงได้ จากเหตุผลดังกล่าว จึงส่งผลให้ประชาชน ในจังหวัดพะเยารับรู้การวางแผนเชิงกลยุทธ์ในการเล่นกีฬาเหมือนการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในการ ทำงานอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ตรงข้ามกับจังหวัดเชียงใหม่ ที่อยู่ในระดับที่ควรได้รับการส่งเสริม

2. ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทองค์กรกับการรับรู้คุณค่าของการกีฬาในฐานะที่เป็น ประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต และการดำเนินงานในองค์กรต่าง ๆ ทางสังคม

ผลการวิจัยพบว่า องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในทั้งสองจังหวัดไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้คุณค่าของการกีฬาในฐานะที่เป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตและการ ดำเนินงานในองค์กรต่าง ๆ ทางสังคม หมายความว่า การรับรู้คุณค่าของการกีฬาในทั้งสองมิตินี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่บุคคลจะสังกัดอยู่ในองค์กรใด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการกีฬาเป็นประสบการณ์ที่ เปิดกว้างสำหรับทุกคน ดังนั้นทุกคนสามารถเข้าไปสัมผัสและรับรู้ได้ในฐานะผู้เล่นหรือผู้ดู ซึ่ง บุคคลก็จะนำประสบการณ์กลับเข้ามาสู่ระบบความคิดของตนเอง ที่จะเรียนรู้ถึงคุณค่า และแยกแยะ ประสบการณ์เหล่านั้นได้โดยไม่มีอิทธิพลขององค์กรต้นสังกัด

แต่อย่างไรก็ตาม การรับรู้กีฬาสามารถสอนให้รู้จักเผชิญอุปสรรค มีความสัมพันธ์ กับ องค์กรในจังหวัดเชียงใหม่ หมายความว่า การรับรู้คุณค่าของการกีฬาที่สามารถสอนให้รู้จักเผชิญ อุปสรรค ขึ้นอยู่กับการที่บุคคลสังกัดในองค์กร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก จังหวัดเชียงใหม่ เป็นสังคม เมืองที่มีอัตราการแข่งขัน การต่อสู้ดิ้นรนค่อนข้างสูง มีปัญหามากมายด้วยเป็นเมืองใหญ่ และพบว่า ภาคเอกชนมีแนวโน้มที่จะมีการรับรู้มากกว่า ภาครัฐ และภาคประชาชน อาจเนื่องมาจากภาคเอกชน

ต้องมีการแข่งขันสูง บุคลากรจึงมีประสบการณ์ในการเผชิญปัญหาตลอดเวลา และมีการจัดอบรมให้เรียนรู้วิธีเผชิญปัญหา เพื่อพัฒนาองค์กร ซึ่งการเรียนรู้ในการเผชิญปัญหาเปรียบเทียบกับได้กับการเรียนรู้การเผชิญปัญหาในการกีฬา บุคลากรน่าจะสามารถถ่ายโยงประสบการณ์การทำงานในองค์กรมาสู่การกีฬาได้ และในทางกลับกันก็สามารถนำประสบการณ์จากการเล่นกีฬามาสู่การดำเนินงานในองค์กรได้ จนสามารถอธิบายได้ว่าประสบการณ์ทั้งสองทางมีแบบแผนในการเผชิญอุปสรรคเหมือนหรือใกล้เคียงกัน

ส่วนในภาครัฐ และประชาชนไม่ต้องการเผชิญวิกฤต หรืออุปสรรคมากนักโดยเฉพาะภาครัฐมีสวัสดิการมาก บุคลากรทำงานตามนโยบาย และคำสั่งเป็นส่วนใหญ่ ความรับผิดชอบที่มีคือปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จ ไม่ต้องเผชิญวิกฤต และผลของวิกฤตไม่มีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของบุคลากร ฉะนั้นบุคลากรจึงไม่เรียนรู้ว่าชีวิตการทำงานจำเป็นต้องมีวิธีเผชิญวิกฤตหรืออุปสรรคอะไรบ้าง จึงทำให้มองไม่เห็นการเผชิญปัญหาหรืออุปสรรคในการกีฬาเช่นกัน บุคลากรภาครัฐ อาจมองกีฬาว่าเป็นกิจกรรมสันทนาการ ไม่จำเป็นต้องรับรู้ว่าการกีฬาให้ประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต

ภาคประชาชนมีอิสระในการทำงาน เป็นนายจ้างของตนเอง โดยจะมีรัฐเป็นผู้ให้ความอุปถัมภ์ และรับผิดชอบ เมื่อเกิดภาวะวิกฤต บุคคลในภาคประชาชนจะรอให้รัฐเป็นผู้แก้ปัญหา มากกว่าจะดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาด้วยตนเอง ฉะนั้นจึงไม่เรียนรู้ว่าชีวิตการทำงานจำเป็นต้องมีวิธีเผชิญวิกฤตหรืออุปสรรคอะไรบ้าง จึงทำให้มองไม่เห็นการเผชิญปัญหาหรืออุปสรรคในการกีฬาเช่นกัน

ส่วนการรับรู้กีฬาว่าการปรับปรุงกติกาการแข่งขันกีฬาเป็นระยะ ๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครอบคลุมความผิดในการเล่น ซึ่งเปรียบเสมือนการออกกฎหมายเพื่อตามทันคนทำผิดนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กันกับองค์กรในจังหวัดพะเยา หมายความว่า การรับรู้คุณค่าของการกีฬาว่าการปรับปรุงกติกาการแข่งขันกีฬาเป็นระยะ ๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครอบคลุมความผิดในการเล่น ซึ่งเปรียบเสมือนการออกกฎหมายเพื่อตามทันคนทำผิดนั้น ขึ้นอยู่กับการที่บุคคลสังกัดในองค์กร ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากพะเยาเป็นเมืองนำอยู่ประชาชนอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข โดยการเคารพซึ่งกันและกัน เคารพกฎระเบียบทางสังคม เมื่อเล่นกีฬาก็น่าจะเข้าใจและเคารพกติกาการแข่งขันเช่นกัน และพบว่าภาคประชาชนมีแนวโน้มที่จะมีการรับรู้มากกว่าภาครัฐและเอกชน อาจเนื่องจากในภาคประชาชน เมื่อมีคนทำผิดทำให้เกิดความไม่สงบสุขในสังคม ประชาชนอาจเกิดความคิดว่าน่าจะมีการออกกฎหมายให้ทันต่อความผิดเพื่อให้สังคมอยู่อย่างสงบ และอาจเกิดการถ่ายโยงประสบการณ์นี้ไปสู่ความเข้าใจในการปรับปรุงกติกาการแข่งขันกีฬาเพื่อให้ครอบคลุมความผิดในการเล่นได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการค้นพบ มีดังนี้

1.1 กลุ่มตัวอย่างรับรู้คุณค่าของการกีฬาในฐานะที่เป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต ฉะนั้นผู้รับผิดชอบในการจัดการดำเนินการกีฬาในทุกระดับ ควรเผยแพร่แนวคิดการถ่ายโยงประสบการณ์ทางการกีฬาไปสู่การดำเนินชีวิตให้กับนักเรียน และประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกีฬาให้รับรู้คุณค่าของกีฬาให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สังคมใช้ประโยชน์ในอีกมิติของการกีฬา มิติดังนั้นคือกีฬาในฐานะเป็นประสบการณ์ทางสังคม

1.2 การที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้คุณค่าของการกีฬาในฐานะที่เป็นประสบการณ์ในการพัฒนาองค์กร จึงควรสนับสนุนให้องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ได้มีบทบาทในฐานะผู้จัดดำเนินการกีฬาภายในองค์กรอย่างทั่วถึง และเข้มข้นเพื่อให้องค์กรได้เรียนรู้ประสบการณ์จากการกีฬาว่าสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้อย่างมีคุณค่า

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

2.1 ควรจะมีการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่น และการดูกีฬาของประชาชน

2.2 ควรทำวิจัยเพื่อหารูปแบบของกิจกรรมการเล่นกีฬา เพื่อส่งเสริมนำกีฬามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต และพัฒนาองค์กร